

• ภาวะของคนที่มีใจให้กัน
แอบซ่อนยังไง
ก็ผลอไผลไปอยู่ดี •

00

ก็แค่อาการของเด็กซีหวง

Sanan Son - VLOG in University เดือนที่ 6 ในรั้วมหา'ลัย

'วันดูนาที่ 04:12 ประมาณสามร้อยรอบ'

'เขาคือใครอะน้องซ็อน ทำไมตัดมาให้พี่ดูแค่นี้คนเดียวเอง'

'หนูเคยเห็นพี่เขาอะ ชื่อพี่รัญ ครูสอนพิเศษของพี่ซ็อนๆ'

'คห. บน มีวาร์ปพี่เขามั้ยคะ อยากได้ๆ'

'+1'

'กำลังพยายามหาอยู่ค่ะ'

อยากกดตอบคอมเมนต์กลับไปจั่งว่าคนที่อยู่ในคลิปช่วงนาที่ที่ 04:12
ไม่มีวาร์ปให้หรอก

เป็นวล็อกที่มีคอมเมนต์เดือดโดยที่ข้อความเหล่านั้นก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
ชื่อคลิปที่ตั้งไว้เลย ทั้งยังเป็นวล็อกที่ซ็อนรู้สึกว่ามีคนสนใจมากที่สุด เพราะ
มีแขกไม่ได้รับเชิญปรากฏตัวอยู่ในนั้น

ซ็อนเหลือบมองผู้ชายที่ได้ฉายาว่า 'คนหล่อ 04:12' คนนั้น ไม่ได้ตั้งใจ
ให้โผล่เข้ามาในคลิปเลยนะ ดูดิ...แย่งซีนซ็อนหมดเลย

"ทำการบ้านเสร็จหรือยังซ็อน"

ซ็อนทำปากมูบมิบ ล้อเลียนคนหล่อ 04:12

ซีเก็ท ชอบทำหน้าขีริ่ม เป็นอะไรมากมัย ซ็อนอยากถาม

"ทำเสร็จแล้วๆ ตรวจสิ"

ตั้งแต่เจอหน้ากัน นี่เป็นประโยคแรกที่ซ้อนคุยกับเขา

โต๊ะญี่ปุ่นที่ตั้งอยู่กลางห้องมีสมุดการบ้านของคณะบัญชีวางอยู่ รัญ
เหลือบตามองผลงานของซ้อน สมุดเส้นกริดมีลายมือน่ารักๆ ตามประสาวัยรุ่น
เขียนคำตอบเอาไว้

รัญหรีตา ใช้ด้ามปากกาเคาะลงบนสมุดเส้นกริด "ซ้อนนี้ทำไม่ไม่ทำ"

"ทำไม่เป็น" ซ้อนบ่นปาก ก้มหน้าอ่านคอมเมนต์ต่อ

"ทำไม่เป็นทำไมไม่ถาม"

"..." กลอกตา บ่นปาก

"ซ้อน"

"ว่าไงๆ"

"ไม่ใช่ว่าเขาแต่เล่นโทรศัพท์หรือไงถึงทำการบ้านไม่เสร็จสักที"

บ่นมากจึงพ่อคนหล่อ 04:12 นี่ถ้าสาวๆ ที่มาคอมเมนต์รู้ว่าคนหล่อ
ที่กำลังหาอาร์ปกันอยู่นิสัยไม่ดีแบบนี้ คงจะวิ่งหนีกันแทบไม่ทัน

เมื่อวานซ้อนอัพพล็อกลงยูทูปตามปกติ พุดเรื่องทั่วๆ ไปว่าในแต่ละวัน
ทำอะไรบ้าง เริ่มตั้งแต่ตื่นมาเรียน นั่งเรียน กินข้าว เลิกเรียน กลับบ้าน
เรียนพิเศษ ทุกอย่างที่ซ้อนถ่ายคือชีวิตปกติมากๆ แต่ที่มีบางอย่างไม่ปกติขึ้นมา
ก็เพราะว่าในคลิปต้นตอหน้าครูสอนพิเศษที่เก๊กตอนที่กำลังก้มหน้าอ่านหนังสือ
ไปด้วยนะสิ

ซ้อนว่าตอนตัดต่อก็เช็กดีแล้วนะ

เมื่อคืนตอนอัปเดตคลิปไม่ค่อยมีคนมาหิวดิรัญเท่าไรหรอก แต่พอมีคนหนึ่ง
แคปหน้ารัญไปทวีต หิวดิว่ารัญหล่ออย่างนู้นหล่ออย่างนี้ มีคนรีทวีตตาม
เป็นหมื่นๆ รัญเลยเป็นที่สนใจมากกว่าซ้อนไปแล้ว

แชแนลในยูทูปของซ้อนมีคนกดติดตามเพิ่มขึ้นเพราะรัญ มีคนส่ง
ข้อความส่วนตัวมาถามด้วยว่าผู้ชายนาที่ที่ 04:12 คือใคร ซ้อนได้แต่กลอกตา

"ซ้อน"

อึกละ เรียกซ้อนอึกละ

ข้อความสั้นๆ จากโทรศัพท์ เลิกคิ้วให้คนหล่อ 04:12

ถามว่ารัฐหล่อมั๊ย ซ้อนตอบแบบหลงตัวเองได้เปล่าอะ คือจริงๆ ซ้อนหล่อกว่านะ ยิ่งเพิ่งไปทำสีผมสีน้ำตาลเหลืองเทาหม่นมาใหม่ มั้ยยังชมเลยว่า ซ้อนหล่อมากๆ

แต่ทำไมคนที่มาคอมเมนต์ถึงได้บอกว่ารัฐหล่อกว่าก็ไม่รู้ อาจเพราะว่า ตัวสูงก็ได้ รัฐสูงตั้ง 186 เซนติเมตร ผิวขาว ผมดำ หน้าดูๆ (ซ้อนเรียกว่าซี้เก๊ก) แค่นี้...ทำไมสาวๆ ต้องกรี๊ดด้วยก็ไม่รู้

หรือว่าผู้หญิงสมัยนี้นิยมผู้ชายใส่แว่น?

ใช่ รัฐใส่แว่น...ซ้อนคิดว่าน่าจะเป็นแว่นสายตาเพราะรัฐใส่แว่นตลอด

"ซ้อน"

"รัฐเรียกเราอบที่ห้าสิบละมั๊ย"

"เวอร์รี่ไป"

เวอร์รี่จริง ก็ซ้อนแหวะรัฐอะ เข้าใจมั๊ย

"วางโทรศัพท์ แล้วทำการบ้าน"

"ก็บอกแล้วว่าเราทำไม่เป็น"

"ทำไม่เป็นก็จะสอนให้"

รัฐกำปากกา เตรียมยกขึ้นเคาะหัวซ้อน...เวลาที่ซ้อนดื้อ ซ้อนเถียงจะโดนแบบนี้ทุกครั้ง

ซ้อนรีบวางโทรศัพท์ลงทันที ยกมือขึ้นปิดหัวตัวเอง รัฐมือหนัก ตีปากกากลางมาแต่ละทีหัวซ้อนแทบแตก

นอกจากรัฐจะซี้เก๊กแล้ว รัฐยังซาดิสม์อีกด้วย

ซ้อนจะแฉ จะบอกทุกคนที่กำลังหวีดรัฐว่าที่จริงรัฐอะโรคจิต ซ้อนจะเปิดแฉก็ใหม่ไปแฉรัฐเลย คอยดู

รัฐมองหน้าซ้อนนิ่งๆ สายตาดูๆ ได้กรอบแว่นส่งผลให้ซ้อนอมลมไว้ในปากจนแก้มพอง

"สอบเข้าบัญชีได้แต่เรียนไม่ได้ก็เท่านั้น"

ซ้อนขมวดคิ้ว รัฐพูดเรื่องนี้ตั้งแต่วันแรกที่ซ้อนขึ้นปีหนึ่ง

"ชีวิตมีัยซ้อน ไม่ตั้งใจก็ทบทวนตัวเองใหม่"

"ได้ไงๆ ชีวิตก็แพ้รัญอะดิ"

ตอนซ้อนอยู่ ม.6 ม้าขอให้รัญช่วยมาสอนพิเศษ รัญเป็นนักศึกษาปริญญาโทคณะนิติศาสตร์ แต่ตอนที่เรียน ป.ตรี รัญเคยเรียนบัญชีมาก่อน ม้าบอกว่ารัญเรียนเก่ง แล้วรัญก็เป็นลูกชายของเพื่อนม้า ม้าเลยมั่นใจฝากฝังซ้อนไว้กับรัญ

ก่อนจะสอบตรงเข้ามหาวิทยาลัย ซ้อนพนันกับรัญไว้ว่าถ้าซ้อนสอบติดบัญชี รัญต้องทำตามคำสั่งซ้อนเป็นเวลาหนึ่งปี แต่ถ้าซ้อนสอบไม่ได้...ซ้อนก็ยินดีให้รัญเรียกใช้ได้ตามสบาย

แต่ซ้อนเสียเปรียบ เพราะรัญตั้งเงื่อนไขไว้หนึ่งข้อว่าตลอดสี่ปีถ้าซ้อนชิวก็เท่ากับแพ้

นี่ไง รัญถึงได้บอกให้ซ้อนชิว รัญนิสัยไม่ดี อยากรู้ให้ซ้อนแพ้

ซ้อนนุ้ยปาก ย่นจมูกใส่รัญ มองอาวุธในมือที่รัญกำลังถืออยู่ รัญยังไม่ยอมวางปากกาลักที่ ซ้อนก็จะกุมหัวแบบนี้ต่อไป

"จะสองทุ่มแล้วซ้อน รีบทำการบ้านให้เสร็จ"

"สองทุ่มแล้วไง เรามีเวลาทำทั้งคืน"

"ซ้อนยังไม่ได้กินข้าวเย็น"

"เราลดน้ำหนักอยู่ อย่าพูดถึงข้าวเย็น"

"งั้นรีบทำ พี่มีการบ้านต้องทำเหมือนกัน"

"เรื่องของรัญสิ"

รัญแทนตัวเองว่าพี่เพราะแก่กว่า ปีนี้รัญอายุสี่สิบสาม ส่วนปีนี้ซ้อนอายุสิบเก้าเป๊ะๆ แต่ซ้อนไม่เรียกรัญว่าพี่หรอก รัญชี้แก้ม ซ้อนไม่อยากรับถือคนชี้แก้ม

"ซ้อน ถ้าดี้อีกทีจะเคาะหัวแล้วนะ"

"เฮ้อ! ไรอะ"

"ขยับเข้ามานั่งดีๆ จะสอนการบ้าน"

พอเห็นว่ารัญทำหน้าที่เปื้อนและวางปากกาลง ซ้อนเลยเลิกกุมหัว ขยับตัว

เข้าใกล้โต๊ะญี่ปุ่น

ข้อสอบเลื่อนตามองรัฐที่กำลังขึ้นนิ้วลงไปบนโจทย์พลางขยับปาก เปล่งเสียงเรียบๆ ข้อสอบอยู่ปีหนึ่งแล้วก็จริง แต่ข้อสอบก็ยังไม่เลิกเรียนพิเศษ ยังมีดีวีเตอร์ส่วนตัวเพราะว่าข้อสอบต้องการให้รัฐสอนต่อ

เพราะว่าม้าฝากข้อสอบไว้กับรัฐนั้นแหละ ฝากเลี้ยงดู ฝากให้อยู่คนเดียว ด้วย ฝากทุกอย่างจนรัฐเหมือนพ่อคนที่สอง แต่รัฐชอบดู ดุยิ่งกว่าอาจารย์ สอนสังคมตอนที่ข้อสอบอยู่ ม.6 ซะอีก ข้อสอบมันไล่เลยแก่ล้งรัฐ บอกม้าว่า ถึงข้อสอบจะเรียนมหาวิทยาลัยแล้ว แต่หัวสมองของข้อสอบคงจะเรียนรู้ด้วยตัวเอง ไม่ไหว ยังต้องการให้รัฐสอนพิเศษต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าข้อสอบจะเก่ง

สอนจนกว่าข้อสอบจะจบปีสี่เลยก็ได้

"เดี๋ยวๆ รัฐอธิบายเร็วไป"

ข้อสอบจับหลังมือรัฐ รีบบอกให้อีกคนหยุดก่อน เพราะสมองอันน้อยนิด ของข้อสอบประมวลผลตามไม่ทัน

ปกติรัฐไม่เคยพูดเร็วแบบนี้ จงใจแกล้งกันหรือเปล่า

ข้อสอบขมวดคิ้ว หรือตามองรัฐที่ยกมุมปากนิดๆ เหมือนกลั่นยิ้ม

นั่นไง! ชัดเลย รัฐแกล้งจริงๆ ด้วย

"นิสัยไม่ดี" ข้อสอบถลึงตาใส่รัฐ

แต่รัฐก็ตีมัน ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ "ฟังต่อมั้ย"

"ก็ได้ๆ ขอแบบช้าๆ"

เอาจริงๆ ข้อสอบเริ่มหิว เลยไม่ยอมยกกวานบาทารัฐแล้ว บอกให้รัฐสอนต่อ ข้อสอบจะตั้งใจฟังเสียงของรัฐเอง

"ค่อยๆ กินได้มั้ยข้อสอบ มันร้อนอยู่"

"หิวอะ"

"รู้ว่าหิว"

"..."

"ข้อสอบ" รัฐพูดเสียงเข้ม แถมยังจ้องข้อสอบด้วยสายตาดูๆ "จะกินก็กิน

จะเล่นก็เล่น เลือกสักอย่าง"

"ขอไลฟ์ก่อนแป๊บเดียว"

ช้อนกดโหมดกคล้องในแอปพลิเคชั่นอินสตาแกรม เลือกถ่ายทอดสด ยกโทรศัพท์ขึ้นระดับใบหน้า ฉีกยิ้มขณะยกช้อนขึ้นจ่อปาก

"มีใครดูยังหว่า" ช้อนขมวดคิ้ว "อ้อๆ มีคนดูแล้ว"

ฉีกยิ้มกว้างอีกครั้งก่อนโบกมือให้คนที่กำลังดูการถ่ายทอดสดนี้อยู่ ช้อนตักโจ๊กเข้าปาก ไอร้อนระเหยขึ้นบนอากาศ ช้อนยกมือขึ้นพัดให้หายร้อน "รัญๆ ถือโทรศัพท์ให้เราน้อย"

เสียนุ่มดังขึ้น ทำเอาคนที่กำลังตักโจ๊กเข้าปากชะงัก รัญเงยขึ้นมอง ทำหน้าไม่สบอารมณ์เท่าไร แต่ก็ต้องยอมถือนโทรศัพท์ให้ช้อน แพนกล้องไปที่หน้าคนตรงข้ามเพราะเจ้าตัวยัดเยียดมาให้

"หวัดดีก็รอบบนะทุกคน ตอนนี่ฝนตกอะ เห็นมั๊ยๆ เราอยู่ใต้คอนโดฯ กำลังกินโจ๊กอยู่ เนี่ยๆ" ช้อนยกชามโจ๊กใส่กล้อง "โจ๊กหมูใส่ไข่ เหยาะซอสพริก อร่อยลิ้ม"

'โจ๊กคอนโดฯ ที่ช้อนอร่อยคะ หนูนาเคยไปกิน'

'ที่ช้อนนน คนหล่อ 04:12 ชื่ออะไรคะ มีวาร์ปมั๊ยๆ'

'ถ้าบุกไปคอนโดฯ น้องช้อนตอนนี้เจ้าจะเจอคนหล่อ 04:12 หรือเปล่า'

'โจ๊กไม่น่าดูเท่าใบหน้าของน้องช้อนเลยครับ'

'ขอวาร์ป 04:12 เจ้าคะ'

คืนที่ช้อนไม่หลุดแสดงสีหน้าตอนอ่านคอมเมนต์ ฮอตจริงๆ พ่อคนหล่อ 04:12 เนี่ย

"วันนี้มาไลฟ์สั้นๆ นะ ไปละๆ ขอตัวไปกินโจ๊กก่อน บายยย"

ช้อนกดปุ่มสิ้นสุดการเผยแพร่ ทำหน้ามู่กก่อนหยิบโทรศัพท์ออกจากมือรัญแล้ววางไว้ข้างชามโจ๊ก

มีแต่คนถามหาวาร์ปรัญ แต่ช้อนก็ทำเป็นไม่เห็น

รัฐไม่เล่นโซเชียล จะให้ชื่อนบอกรับไปได้ยังไง วาริปกว่านี่ก็เลขที่ห้อง
กับรหัสเปิดประตูห้องของรัฐแล้วมัยละ รัฐนะมีโทรศัพท์แต่ไม่มีแอปพลิเคชัน
อะไรเลย มีไว้โทรเข้าโทรออกเท่านั้น รัฐรักความสงบ ผิดกับชื่อนที่ติดโซเชียลมาก

"เป็นอะไร อยู่ๆ ก็หน้ามู๋"

ชื่อนทำปากมูบมิบๆ ก้มหน้ากินโจ๊กไม่สนใจเสียงรัฐ

แต่จู่ๆ ก็ต้องเงยหน้าขึ้น เมื่อรัฐใช้มือหน้าจับคางชื่อนไว้แน่น บังคับให้
สบตาทั้งๆ ที่ชื่อนไม่ยอมมองหน้า

"อะไรของรัฐเนี่ยยย"

"ทำหน้าจ๋อย ใครคอมเมนต์ไม่ดีมาอีกหรือไง"

ชื่อนสายหน้ารัว ไม่มีห rokok คนคอมเมนต์ไม่ดีนะ มีแต่คอมเมนต์
ขอวาริปรัฐมากกว่า

"แล้วหน้ามู๋ทำไมชื่อน"

ชื่อนซักเบือรัฐแล้ว ทำไมไม่สอบถามเข้าซี้ก็ไม่รู้

"เราจะกินโจ๊ก"

"ตอบมาก่อน ไม่งั้นไม่ต้องกิน"

รัฐชี้วอแวอะ!

ชื่อนจืปาก พยายามขยับใบหน้าให้หลุดออกจากมือของรัฐแต่ก็ไม่สำเร็จ
เลยปล่อยให้คางถูกยึดเอาไว้

"บอกก็ได้"

รัฐเลิกคิ้ว

"ไม่มีใครคอมเมนต์ไม่ดี"

"แล้ว?"

"แล้วอะไรเล่า"

"พูดมาให้หมด"

"..."

"ชื่อนก็รู้ เวลาชื่อนู้สึกอะไรมันรวมอยู่บนหน้าหมด"

โอ๊ย ยอมใจรัฐเลย

"รัฐจะกลับไปเล่นโซเชียลอีกปะ"

"..." รัฐส่ายหน้า

"ไม่?"

"ไม่แน่ใจ"

เฮ้ย ตอบงี้ได้ไงอะ

"เอาดีๆ สิรัฐ ตอบใหม่ๆ"

รัฐถอนหายใจ "ยังไม่กลับไปเล่น มันไร้สาระ"

"ดีเลยๆ รัฐอย่าเล่นโซเชียลอะ น่าปวดหัว"

"น่าปวดหัว แต่ใครบางคนก็ติดจนวางโทรศัพท์ที่ไม่ลง"

แน่ะ แหวะกันอีก

"ก็เราติดอะ เรื่องของเรามีมันนี่"

"..."

"รัฐ"

"ว่าไง" ซ้อนปล่อยซ้อนออกจากมือ ก่อนใช้ปลายนิ้วแตะมือหนาที่กำลังจับคางของตัวเองอยู่ ซ้อนจ้องตารัฐ กัดริมฝีปากเบาๆ เมื่อรู้สึกถึงความประหม่า

"รัฐจะยังไม่กลับไปเล่นโซเชียลจริงๆ ไหม้มั้ย"

"ไม่รู้ บางที่ทำงานกลุ่มก็คงต้องเล่น"

"..."

"ทำไม"

"ไม่เล่นเลยไม่ได้เหรอ"

"..."

"เราขอได้ปะ"

"ขอได้ แต่ต้องมีข้อแลกเปลี่ยน"

"เราชนะพนันอยู่นะ ทำไมต้องมีข้อแลกเปลี่ยน"

"นี่มันอยู่นอกเหนือเงื่อนไข"

"..." เงื่อนไขอะไรมากมายก็ไม่รู้อะ ซ้อนซักจะรำคาญแล้ว"

"ถ้าไม่เอาก็ไม่เป็นไร"

"ก็ได้ๆ ข้อแลกเปลี่ยนคืออะไร"

"เหมือนเดิม"

"เหมือนเดิม...อีกแล้วหรอ"

"อ้อ"

รัฐยกมูมปากเล็กน้อย ก่อนปล่อยคางซ้อนให้ เป็นอิสระแล้วก้มหน้า
กินโจ๊กต่อ

คำว่า 'เหมือนเดิม' ทำเอาซ้อนหน้าแดงกำ คนตัวขาวกัตรีมีปากเบาๆ
รัฐชี้โก่งชะมัด ซ้อนชนะพนันแล้วแต่ยังไม่วายตกเป็นเบี้ยล่างของรัฐอยู่ดี

"ก็ได้ เหมือนเดิมก็เหมือนเดิม"

พอตกตึก ฝนก็ตกหนัก

ร้านโจ๊กได้คอนโดฯ กำลังจะปิด ดินะที่ซ้อนอิมก่อน เลยรีบบอกให้รัฐ
จ่ายตังค์แล้วกลับขึ้นห้องสักที

ตอนนี้เลยกำลังยืนอยู่ในลิฟต์ รัฐกดปุ่มเลข 12 มันคือชั้นที่รัฐกับซ้อนอยู่
ซ้อนก้มหน้าเล่นโทรศัพท์เหมือนเดิม ก่อนออกจากร้านเมื่อที่ซ้อนถ่ายรูปโจ๊ก
อัปโหลดลงเฟซบุ๊ก ติดแฮชแท็กว่า #ของอร่อยย่านอโคก ภายในไม่กี่นาที
ยอดกดไลค์กดแชร์ก็พุ่งเป็นพันๆ

"รัฐ ดูดิๆ เราถ่ายรูปโจ๊กร้านพี่ยอดอะ คนแชร์เต็มเลย"

"เดี๋ยวพรงนี้ร้านพี่ยอดก็วุ่นวาย"

"ไม่ตีหรอ พี่ยอดจะได้ขายดีไง"

รัฐไม่ตอบ แต่เหลือบตามองซ้อน...อะไรอะ ทำแบบนี้ใครจะไปรู้ว่า
คิดอะไรอยู่ ซ้อนเลิกสนใจคนข้างๆ ละ คุยกับรัฐแล้วเหนื่อย รัฐไม่ค่อย
มีอารมณ์ร่วมด้วยเท่าไร วันๆ สนใจแต่เนื้อหาที่ตัวเองเรียนอยู่ กับการซัดบ๊ากก์
คันโปรดจนเงาวิบ ไม่ก็คอยจับผิดซ้อนอยู่เรื่อย

ตั้ง

ลิฟต์ถึงชั้น 12 แล้ว ซ้อนสาวเท้าเดินออกไปทันทีตอนที่ประตูลิฟต์เปิด
เดินตรงไปยังห้อง 1204 ของตัวเองที่มาซื้อไว้ อยู่เยื้องๆ กับห้อง 1203 ซึ่งเป็น

ห้องของรัฐ

ซ็อนกดรหัสเข้าห้อง เปิดประตูเดินเข้าไป แต่ก็ต้องร้องออกมาเมื่อถูกดันหลังให้เข้าไปในห้องอย่างรวดเร็ว พอเหลียวมองก็เห็นรัฐที่เดินตามเข้ามาในห้อง

"รัฐเข้ามาทำไม"

"เข้ามาเอาข้อตกลง" รัฐเตอะลัน "เหมือนเดิม"

คนตัวสูงกำลังโน้มหน้าลงมา แต่ซ็อนก็เอียงหน้าหลบพร้อมดันอกกว้างออกเบาๆ

"เรายังไม่แปรงพันธะรัฐ"

"ไม่เป็นไร"

"แต่เราเป็น"

"ซ็อน อย่าตักตึก"

"รัฐ ฮือ..."

สุดท้ายคำพูดก็ถูกกลืนลงลำคอในตอนที่ยรัฐโน้มใบหน้าลงมาแนบชิดริมฝีปากของซ็อนถูกรอบครองด้วยปากอุ่นๆ เหมือนกับเอวที่กำลังถูกมือหนารัดไว้ และรังให้ร่างกายของซ็อนเบียดเข้าหาร่างกายของรัฐ

ซ็อนหลับตาปี ยืนไว้แรงอยู่ในอ้อมกอดของรัฐ กำมือขยุ้มเสื่อบนลาดไหล่กว้าง ออกแรงเขย่าให้รัฐเลิกจวบสักที

รัฐไม่ได้รुकล้ำเข้ามา ที่จริงรัฐไม่เคยรुकล้ำเลยต่างหาก เพราะซ็อนไม่อนุญาต ซ็อนมักจะเม้มปากแน่นเวลาที่จวบกัน...ใช่ มันไม่ใช่ครั้งแรกของกันและกัน แต่เป็นครั้งที่เท่าไ้ไหร่แล้วก็ไม่รู้

'เหมือนเดิม' ของซ็อนและรัฐก็คือจวบนี้แหละ ข้อแลกเปลี่ยนเวลาที่ซ็อนขอร้องอะไรสักอย่างกับรัฐมักต้องแลกด้วยสิ่งนี้ ซ็อนว่ามันไม่ยาก ง่ายกว่าให้ซ็อนท่องสูตรบัญญัติซะอีก แต่หลังๆ มานี้ซ็อนเริ่มรู้สึกส่วนตัวเองกำลังหายใจไม่ค่อยออก

รัฐจวบตุเก็นไป

ไม่รู้รुकล้ำ แต่บดเบียดแนบแน่นจนปากซ็อนบวม

"พอแล้วรัฐ เราหายใจไม่ออก"

"ไปฝึกหายใจมาใหม่มั้ย" ซ่อนก้มหน้าทั้งที่ยังอยู่ในอ้อมกอดอีกฝ่าย
"ทำหลายรอบแล้วยังไม่ชินอีกหรือ"

"เจียบไปเลยนะรัฐ แล้วก็ปล่อยเราได้แล้ว"

"ไม่ ยังไม่ครบสูตรเลย"

"อะไรๆ เหมือนเดิมแค่จูบ...ไม่ใช่หรือ"

ซ่อนเริ่มตะกุ้ตะกักเมื่อรัฐฝังจมูกลงบนเนื้อแก้มป่องๆ คลอเคลียเบาๆ
จนซ่อนขมลูก

"นี่มันเกินข้อแลกเปลี่ยนแล้วรัฐ"

"ไม่เกิน"

"ไม่เกินยังไง เราแค่บอกว่ารัฐอย่าเพิ่งกลับไปเล่นโซเซียล"

"..."

"ปกติรัฐก็ไม่เล่นอยู่แล้ว แต่ทำไมลำบากอะไรเลยนี่นา"

"อ้อ จริงๆ พี่จะกลับไปเล่นไอจี ว่าจะสมัครเฟซกับทวิตเตอร์ด้วย"

ซ่อนตาโตทันที "อะไรอะ ไหง่จู่ๆ เกิดอยากเล่น"

"ไม่รู้สิ"

"แต่รัฐรับปากเราแล้วนะ"

"อ้อ รับปากแล้ว"

"..."

"งั้นก็หอมแก้มได้ จูบได้ กอดได้ โอเคมั๊ยกับข้อแลกเปลี่ยน"

ซ่อนไม่ยอมเอาโอเค แต่ก็ต้องยอมพยักหน้า แล้วปล่อยยให้รัฐเอาจมูกโด่ง
ระเรื้อยทั่วทั้งแก้มและลำคอขาวต่อไป

'พี่ซ่อนนน คนหล่อ 04:12 ซื่ออะไร ตอบได้ยังเนี่ย'

'พี่คนหล่อซื่อรัฐ เราเคยได้ยินพี่ซ่อนเรียกชื่ออยู่'

'ขอวาร์ปอีกที ใครหาได้ช่วยบอกบุญหน่อยจ้า'

ซ่อนทำปากอยู่ ก่อนกดตอบคอมเมนต์ที่ค้ำค่าไว้หลายอันกลับไป

Sanan Son คนนั้นชื่อภาวะครับ
'เฮ้ยยย คนอะไรชื่อภาวะ'
'ภาวะรักมาทักทายหรือเปล่านั้นคะ 555'
'ไม่เชื่อก่อน พี่ชื่อน้อยๆแกลิ่ง'
Sanan Son ชื่อภาวะจริงๆ ครับ

ใช่ ชื่อภาวะจริงๆ รัญชื่อจริงว่าภวรัญชน์ สิริชัยพิพัฒน์
และที่ชื่อนตอบไปแบบนี้ก็เพราะว่าจะแกลิ่งรัญไง
แกลิ่งที่รัญบังอาจจูบซ้อนนานๆ วันนี้รัญซึ้งซึ้งอากาศหายใจของซ้อน
ไปเกือบหมดเลย

'น้องซ้อน มีด้วยหรือคะคนชื่อภาวะ พาวเวอร์หรือเปล่านั้น'

แน่ะ ยังจะอวยรัญอีก นี่ถ้ารัญเล่นโซเซียล อีฟโหลดรูปลงบ่อยๆ รับรอง
ได้เลยว่าสาวๆ ต้องติดตรึมแน่ๆ

Sanan Son ภาวะที่เป็นภาวะเลยครับ ไม่ใช่พาวเวอร์
Sanan Son ภาวะไม่มีวารีป ขอโทษด้วยนะครับทุกคน

ถือว่าซ้อนบอกไปแล้วนะ ถ้าใครมาถามหาวารีปรัญอีก ซ้อนจะเมินเลย
คอยดู

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)